Lieta Nr.C26173616

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā: tiesnesis D.Zamjatins
ar sekretāri I.Muhambergu
tulci R.Soročinu
2016.gada 19.septembrī izskatīja atklātā tiesas sēdē Rēzeknē, Dārzu ielā 24
civillietu: /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu, un

konstatēja:

prasītājs griezies tiesā ar maza apmēra prasību pret atbildētāju par uzturlīdzekļu piedziņu dēla /pers. C/ uzturam 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot no prasības iesniegšanas dienas līdz bērna pilngadībai.

Aprakstošā daļa

Prasības pieteikumā prasītāja norādīja, ka no pušu kopīgas dzīves dzimis dēls /pers. C/. Bērns dzīvo kopā ar prasītāju un atrodas prasītāja ikdienas aizgādībā. Atbildētāja nesniedz bērniem regulāro un p[ietiekošā apmērā materiālo palīdzību. Nepieciešams bērna uzturs, ēdiens, apģērbs, skolas piederumi, medikamenti, kā ir jāapmeklē ārstus, vitamīni u.c.

Prasītājam nav ziņu par atbildētājas ienākumiem.

Prasība pamatota ar Civillikuma 179.pantu, 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumiem Nr.37.

Tiesas sēdē prasītājs prasības pieteikumu uzturējis pēc prasībā minētiem motīviem, papildus paskaidrojis, ka bērns dzīvojot kopā ar prasītāju. Prasītājam esot bijis jāsniedz prasība par uzturlīdzekļu piedziņu, jo citādi viņš nevarēšot saņemt pabalstu, kas, savukārt, esot liela palīdzība. Atbildētāja neregulāri un nepietiekošā apmērā sniedzot materiālo palīdzību bērna uzturam.

Tiesas sēdē atbildētāja prasību neatzina, paskaidroja, ka iespēju robežās viņa palīdzot uzturēt dēlu – pērkot nepieciešamo, bērns pēc skolas apmeklēšanas nākot pie atbildētājas pusdienās. Uzskata, ka diez vai viņas palīdzība sasniedzot EUR 111 mēnesī. Atbildētāja strādājot, saņemot minimālo algu, viņai esot vēl viens nepilngadīgs bērns.

Motīvu daļa

Tiesa, novērtējusi pušu sniegtos paskaidrojumus, visus lietā esošus pierādījumus kopumā, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

No dzimšanas apliecības ir redzams, ka atbildētāja ir nepilngadīgā bērna /pers. C/, dzimuša /datums/, māte (lietas 6.lapa). Faktu, ka bērns dzīvo ar prasītāju atbildētāja neapstrīd. Tādējādi, tiesa uzskata, ka ir pierādīts, ka ikdienā aizgādību realizē prasītājs.

Saskaņā ar Civillikuma 179.pantu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnus. Šis pienākums neizbeidzas, ja bērni nedzīvo ar vienu no vecākiem (Civillikuma 179.panta otrā daļa).

Minimālo uzturlīdzekļu apmēru mēnesī noteic Civillikuma 179.panta piektā daļa - minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Savukārt Ministru kabineta noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punkta apakšpunkti noteic, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā:

2.2. katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja sniedz uzturu bērnam, tas ir pierādīts ar prasītājas iesniegtajiem līgumiem un kases čekiem, tomēr lietā nav pierādījumu, kas apstiprinātu faktu, ka atbildētāja sniedz uzturu vismaz minimālajā apmērā, kas savukārt dod pamatu prasības apmierināšanai.

Ņemot vērā to, ka bērnam /pers. C/ prasības celšanas brīdi bija pilni 14 gadi, no atbildētājas prasītāja labā piedzenami uzturlīdzekļi bērna /pers. C/, dzimuša /datums/– 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas sākot no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas līdz bērna pilngadībai vai atbildētājas mantas stāvokļa vai spēju izmaiņām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta ceturto daļu tiesa vai tiesnesis, ievērojot fiziskās personas mantisko stāvokli, pilnīgi vai daļēji atbrīvo to no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, kā arī atliek valsts ienākumos piespriesto tiesas izdevumu samaksu vai sadala to termiņos. Tādējādi, ņemot vērā to, ka atbildētājas apgādībā ir vēl viens nepilngadīgs bērns, tiesa uzskata par iespējamo atbrīvot atbildētāju no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 193.pantu, 194.pantu, 204^{1}.pantu, 250^{27}.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā uzturlīdzekļus nepilngadīga dēla /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 30% (trīsdesmit procentu) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot no /datums/līdz bērna pilngadībai vai /pers. B/ spēju vai mantas stāvokļa izmaiņām, pārskaitot piedzītās uzturlīdzekļu summas uz SEB bankas kontu: /konta nr./.

Atbrīvot /pers. B/ no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Noteikt /pers. B/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – desmit dienas no šī sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesā divdesmit dienu laikā apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2}pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, apelācijas sūdzību iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Par pilna sprieduma sastādīšanas datumu noteikt 2016.gada 3.oktobri.

Tiesnesis: